ПОРЯДОК
реагування на випадки булінгу (цькування)

I. Загальні положення

1. Цей Порядок визначає механізм реагування на випадки булінгу (цькування) в закладах освіти всіх типів і форм власності, крім тих, які забезпечують здобуття освіти дорослих, у тому числі післядипломної освіти.

Звертаємо увагу, що механізм реагування на випадки булінгу (цькування) поширюється на всі заклади освіти незалежно від типу і форми власності, де здобувають освіту діти (малолітні особи віком до 14 років та/або неповнолітні особи віком від 14 до 18 років), як одна із обов'язкових сторін булінгу (цькування).

2. Терміни, використані у цьому Порядку, вживаються у таких значеннях:

кривдник (булер) - учасник освітнього процесу, в тому числі малолітня чи неповнолітня особа, яка вчиняє булінг (цькування) щодо іншого учасника освітнього процесу;

потерпілий (жертва булінгу) - учасник освітнього процесу, в тому числі малолітня чи неповнолітня особа, щодо якої було вчинено булінг (цькування);

спостерігачі - свідки та (або) безпосередні очевидці випадку булінгу (цькування);

сторони булінгу (цькування) - безпосередні учасники випадку: кривдник (булер), потерпілий (жертва булінгу), спостерігачі (за наявності).

Інші терміни вживаються у значеннях, наведених у Законах України «Про освіту», «Про соціальні послуги», «Про соціальну роботу з сім'ями, дітьми та молоддю», «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків», «Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні».

3. Проявами, які можуть бути підставами для підозри в наявності випадку булінгу (цькування) учасника освітнього процесу в закладі освіти, є:

замкнутість, тривожність, страх або, навпаки, демонстрація повної відсутності страху, ризикована, зухвала поведінка;

неврівноважена поведінка;

агресивність, напади люті, схильність до руйнації, нищення, насильства;

різка зміна звичної для дитини поведінки;

уповільнене мислення, знижена здатність до навчання;

відлюдкуватість, уникнення спілкування;

ізоляція, виключення з групи, небажання інших учасників освітнього процесу спілкуватися;

занижена самооцінка, наявність почуття провини;

поява швидкої втомлюваності, зниженої спроможності до концентрації уваги;

демонстрація страху перед появою інших учасників освітнього процесу;

схильність до пропуску навчальних занять;

відмова відвідувати заклад освіти з посиланням на погане самопочуття;

депресивні стани;

аутоагресія (самоушкодження);

суїцидальні прояви;

явні фізичні ушкодження та (або) ознаки поганого самопочуття (нудота, головний біль, кволість тощо);

намагання приховати травми та обставини їх отримання;

скарги дитини на біль та (або) погане самопочуття; пошкодження чи зникнення особистих речей; вимагання особистих речей, їжі, грошей; жести, висловлювання, прізвиська, жарти, погрози, поширення чуток сексуального (інтимного) характеру або інших відомостей, які особа бажає зберегти в таємниці;

наявність фото-, відео- та аудіоматеріалів фізичних або психологічних знущань, сексуального (інтимного) змісту;

наявні пошкодження або зникнення майна та (або) особистих речей.

Варто наголосити, що окреслені прояви можуть бути підставою для підозри випадку булінгу (цькування) та слугують додатковим маркером для вчасного виявлення булінгу (цькування). Керівнику закладу освіти варто ознайомити учасників освітнього процесу з цим переліком проявів та наголосити на доцільності вчасно реагувати, не ігнорувати та бути свідомими про можливі наслідки ігнорування, а також звернути увагу на їхній обов'язок повідомляти суб'єктів реагування на випадки про свої підозри, зокрема керівника закладу освіти. Цей перелік проявів не є вичерпним та може свідчити не лише про наявність випадків булінгу (цькування), а й про інші прояви насильства.

4. До булінгу (цькування) в закладах освіти належать випадки, які відбуваються безпосередньо в приміщенні закладу освіти та на прилеглих територіях (включно з навчальними приміщеннями, приміщеннями для занять спортом, проведення заходів, коридорами, роздягальнями, вбиральнями, душовими кімнатами, їдальнею тощо) та (або) за межами закладу освіти під час заходів, передбачених освітньою програмою, планом роботи закладу освіти, та інших освітніх заходів, що організовуються за згодою керівника закладу освіти, в тому числі дорогою до (із) закладу освіти.

Окрім визначених місць, де можуть траплятися випадки булінгу (цькування), випадки булінгу (цькування) між учасниками освітнього процесу, які мали місце в закладі освіти, можуть мати місце поза освітнім процесом в інших місцях, зокрема, на прилеглих до закладу освіти територіях, в мережі Інтернет тощо. Повноваження виявлення і реагування на такі випадки у встановлений законодавством та цим Порядком спосіб відносяться до компетенції суб'єктів реагування, визначених п. 5 цього Порядку.

Ознаками булінгу (цькування) є систематичне вчинення учасниками освітнього процесу діянь стосовно малолітньої чи неповнолітньої особи та (або) такою особою стосовно інших учасників освітнього процесу, в тому числі із застосуванням засобів електронних комунікацій, а саме:

умисне позбавлення їжі, одягу, коштів, документів, іншого майна або можливості користуватися ними, перешкоджання в отриманні освітніх послуг,

примушування до праці та інші правопорушення економічного характеру *(ознаки економічного насильства)*;

словесні образи, погрози, у тому числі щодо третіх осіб, приниження, переслідування, залякування, інші діяння, спрямовані на обмеження волевиявлення особи *(ознаки психологічного насильства);*

будь-яка форма небажаної вербальної, невербальної чи фізичної поведінки сексуального характеру, зокрема принизливі погляди, жести, образливі рухи тіла, прізвиська, образи, жарти, погрози, поширення образливих чуток *(ознаки сексуального насильства);*

будь-яка форма небажаної фізичної поведінки, зокрема ляпаси, стусани, штовхання, щипання, шмагання, кусання, завдання ударів *(ознаки фізичного насильства);*

інші правопорушення насильницького характеру.

Звертаємо увагу, що розкриті в п. 4 ознаки булінгу (цькування) містять, зокрема, ті, що наведені в Законі, та розширено ознаками фізичного, психологічного, економічного, сексуального насильства. Варто також зазначити, що психологічне насильство часто може поєднуватись з іншими формами насильства. У разі наявності відповідних ознак булінгу (цькування) діти, батьки, педагогічні або інші працівники закладів освіти зобов'язані повідомити керівника закладу освіти або інших суб'єктів реагування, наведених в п. 5. Цей перелік ознак не є вичерпним та може включати і інші прояви насильницького характеру, які також не варто ігнорувати.

Варто також наголосити, що булінгом (цькуванням) вважається діяння, при вчиненні якого не обов'язково повторюється одна форма насильства (лише фізичне чи лише психологічне насильство). Вони можуть бути змішаними (при систематичності), проте відбуватися щоразу по відношенню до однієї і тієї ж особи.

5. Суб'єктами реагування у разі настання випадку булінгу (цькування) в закладах освіти (далі - суб'єкти реагування) є:

служба освітнього омбудсмена;

служби у справах дітей;

центри соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді;

органи місцевого самоврядування;

керівники та інші працівники закладів освіти;

засновник (засновники) закладів освіти або уповноважений ним (ними) орган;

територіальні органи (підрозділи) Національної поліції України.

Суб'єкти реагування на випадки булінгу (цькування) в закладах освіти діють в межах повноважень, передбачених законодавством та цим Порядком.

Послідовність суб'єктів, зазначених у п. 5 розділу І цього Порядку, є випадковою та не відображає пріоритетність або послідовність здійснення повідомлення про випадок булінгу (цькування).

6. Суб'єкти реагування здійснюють заходи, спрямовані на запобігання та протидію булінгу (цькуванню) в закладах освіти згідно з Планом заходів, спрямованих на запобігання та протидію булінгу (цькуванню) в закладах освіти, затвердженим центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки.

План заходів, спрямованих на запобігання та протидію булінгу (цькуванню) в закладах освіти, затверджений наказом Міністерства освіти і науки України від 26.02.2020 № 293 (зі змінами), спрямований на упорядкування міжвідомчої координації дій суб'єктів реагування, встановлює регулярність інформаційного обміну, узгодження завдань та дій щодо запобігання та протидії булінгу (цькуванню) між суб'єктами реагування на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці.